

9 Да ли благодарни на Оногова раба, защото направихи това що мѣ заповѣда; не мѣслимъ (да мѣ благодарни).

10 Тѣкъ и бѣше, когѣто направихте сички те Оныѣ (работы) штоо ви са заповѣданы, говорѣте: че сме раби непотрѣбни: защото Онова штоо бѣхме длѣжни да направиме, направихме.

11 И когѣто той шѣвѣше во Иерусалимъ, замѣнѣваше презъ Самарѣѣ и презъ Галилеѣ.

12 И като влѣзеше въ нѣкое село, срѣшнаха го десѣть прокажѣни мѣжѣ, който се запряха шѣ далѣче:

13 И Оныѣ вдигнаха гласъ, и рекоха: Исусе Оучителю, помѣлѣши ны.

14 И Исусъ като ги видѣ, рече имъ: идѣте та се покажѣте на свѣщеннищѣ те. И Оныѣ като шѣваха шѣчистишасѣ.

15 И единъ шѣ нѣхъ като видѣ, защо исцѣлѣ, вжрнасе, и съ голѣмъ гласъ прославѣваше Бѣга:

16 И падна съ лицѣ то си на носѣ те мѣ, и благодарѣше мѣ: и той бѣше Самаранинъ.

17 И шѣговори Исусъ, и рече: не шѣчистишалисе и десѣть те; а девѣть те гдѣ са:

18 Не найдоушалисе и Оныѣ

да се вжрнатъ да дадатъ слава на Бога, токъмъ тоѣ иноплемѣнникъ:

19 И рече мѣ: стани та си иди вѣра та твоѣ те спасѣ.

20 И Фарисѣе те го пошѣтаха: когѣ ще да дойде царство то Бѣжѣ; шѣговори, и рече имъ: не ще да дойде царство Бѣжѣ съ вѣрденѣ:

21 Нито ще да рѣчатъ: это тѣка, или это тамъ ѣ: защото это, царство то Бѣжѣ внѣтре въ васъ ѣ.

22 И рече на оученищѣ те си: ще дойдатъ дни, когѣто ще да пожелѣете единъ шѣ дни те на Оныѣ чѣловѣческагѣ да видѣте: и не шѣте да го видѣте.

23 И ще да ви рѣчатъ: это тѣка ѣ, это тамъ ѣ: да не ислѣзѣте, нито да потърчѣте (да го намѣрите).

24 Защото какѣто свѣтѣкавица та, коѣто като свѣтѣка шѣ ѣденшатъ край подъ некѣ то, свѣти дори до дѣгѣтѣ край подъ некѣ то: такѣ ще да бѣде и Оныѣ чѣловѣчѣскѣѣ въ свѣѣатъ си дѣнь.

25 И пѣрво трѣвѣва да пострада многѣ, и да се оуничѣжи шѣ тоѣ родъ.

26 И какѣто бѣде въ дни те Ишѣвы, такѣ ще бѣде и въ дни те на Оныѣ чѣловѣческагѣ.

27 Идѣха, пиѣха, жѣнѣшасѣ и за мѣжъ се оудѣваха до